



Arrest

nr. 206 558 van 5 juli 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. VAN GRASDORFF
Dr. A. Rubbensstraat 47/1
9240 ZELE

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 18 januari 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 november 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 25 januari 2018 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 april 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 24 april 2018.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die loco advocaat J. VAN GRASDORFF verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt ambtshalve de onontvankelijkheid vast van huidig beroep, bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

1.2. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 17 april 2018 de grond meegedeeld waarop de kamer-voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Deze beschikking stelt dat verzoeker niet binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen heeft geantwoord op het schrijven van de griffie van 21 februari 2018 met de vraag of hij al dan niet een syntheseseminarie wenst neer te leggen. De beschikking concludeert dat op grond hiervan het ontbreken van het vereiste belang lijkt te moeten worden vastgesteld.

1.3. Verzoeker richt op 24 april 2018 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de syntheseseminarie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 28 juni 2018 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij stelt niet inhoudelijk te kunnen reageren op deze beschikking, waarnaar de verwerende partij op haar beurt verwijst.”*

1.5. Door aan te geven inhoudelijk niet te kunnen reageren op de hierboven vermelde beschikking van 17 april 2018, brengt verzoeker de inhoud van de beschikking niet aan het wankelen. Deze blijft dan ook overeind.

1.6. Het beroep is om de voormelde reden onontvankelijk. Er is dan ook geen reden om uitspraak te doen over de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep, opgeworpen in de nota met opmerkingen om een andere reden.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juli tweeduizend achttien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA